

Ecz.Mehmet Domaç (TEB Genel Başkanı)

İnsan

İnsan bir kez geliyor, acılar tatlılar dolu, çoğu zaman acısı tatlısını bastırırsa bile, yine de onusuz olamadığımız dünyaya. Nedir şu ömür dediğimiz kısa zaman diliminde istediğimiz? Mutlu olmak, birlikte yaşadığımız insanlarla horlanıp küçülmeden, aşağılanıp sömürülmeden, hakkımız hukukumuz çiğnenmeden, çiğnetilmeden insanca yaşamak ve yaşatmak.

Henüz sırlarını tam anlamıyla çözemediğimiz, belki bütünüyle çözemeyeceğimiz o uçsuz bucaksız evren içinde anlamsız bir nokta kadar küçük olan dünyada ne kadar kalacağız? İstesek de istemesek de şöyle konup göçeceğimiz dünyamızda mutlu olmak için tutunabileceğimiz hangi gerçek var, elle kavranır, gözle görülür insan gerçeğinden başka? Kafa kafaya, yürek yüreğe, el ele verince, ölüme bile meydan okuma olanağı sağlayabilecek insan gerçeğinden başka?

Güzelim dünyamızda uzaya el atabiliyor, evrenin boyutlarını yıllarca uğraşmadan bilgisayarlarla bir anda ölçebiliyor, göklere kanat açıp uzaklıklar bir kahve içimi süresine indirilebiliyor, sesleri, şarkıları incecik disklerde uzun ömürlü kılabiliriz, binlerce kilometre ötelerdeki savaşları, insan kıvılcıklarını sığağı sığağına, dakikası dakikasına camlardan izleyebiliyoruz da, insan denen o güzelim varlığın, o milyarlarca varlığın, ezilip horlanmadan çalmıp çırpılmadan yaşamasını sağlayamıyoruz.

Oysa insanla başlayıp insanla bitecek her şey, iyisi kötüsü, güzeli çirkiniyle her şey, şu milyarlarca yıl yaşamış, belki bir o kadar yaşayacak dünyamızda. İçinde insan sevgisi, insan saygısı barındırmayan, insan acısına, hem soğukkanlı, hem sıcak kanlı, hem

kafa, hem yürekle inanmayan hiçbir öğretiyi insanı anlayamaz.

İnsan derken, yanımızda yörenizdeki gören, düşünen, acıkan, susayan, seven sevilen, haksızlıklara karşı çıkan tek tek insanları algılamamız yetmez soyut bir varlık olarak tüm insanlığı algılamalıyız.

İnsan sevgisi insanoğluna dokunan hiçbir şeye yabancı kalmayan, kalamayan bir tutumun ifadesidir.

İnsan sevgisi çağının sosyal, ekonomik, politik ve ahlakasal sorunlarını göz önüne alan, milyonlarca insanın sömürüleri, baskılar altındaki mutsuz hayatını değiştirme, insanın daha iyi ve daha haklı bir yaşama olan özlemini gerçekleştirme yolunda kavgayı göze alan, öneren bir etkinliktir.

Yüreğinde insan sevgisi, insan saygısı, insan sıcaklığı olmadan hiçbir düzen kurulamaz. Tek tek insanların mutluluğundan geçerek bütün insanların mutluluğuna varabiliriz.

İnsanın her şeyden önce, bir insan olarak kendini, sonra da kendisi gibi birer insan olan başkalarını, benzerlerini anlama çabası olmalıdır. İnsanları anlama çabası, ister istemez, benzerlerinin kaderleriyle ilgili sorunlara özellikle insan mutsuzluğu sorununa, bu mutsuzluğu yaratan doğal ve insansal engellere karşı kararlı, gereğinde kavgacı bir tutuma götürür.

Hiçbir ayrım yapmadan bütün insanların esenliği, ancak insan gücüne, insan yetisine güvenle sağlanabilir. Bu güvense, yalnız ve yalnız insan sevgisine dayalı bir tutumla gerçekleşebilir.